

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἔν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἦνεται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὁφείλου δὲ οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ ἔγραψωσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελερίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρη.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

τοῦ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματος

Ἐκτὸς τοῦ ὁποῖον ἀναφέρει ὅτι αὐτὸ μουςουλμανικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἀ-

νατολῆς ἐξηρεθισμένος ὡς ἐκ τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτοῦ φανατισμοῦ καὶ πιστεύων ὅτι ἀπειλεῖται ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου, σκέπτεται νὰ προβῇ εἰς σφαγὰς ὅλων τῶν εὐρωπαίων, οἵτινες εὐρίσκονται μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἕτερον ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα ἐπιβεβαιῶν ὅτι τὸ μουςουλμανικὸν στοιχεῖον εὐρίσκεται ἐν ἐπιπόθῳ ἐξάψει κατὰ τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἀδιακρίτως ἐθνικότητος. Πῶς ἐφανατίσθη καὶ ἐξηρεθίσθη ὁ μουςουλμανικὸς ὄχλος δὲν ἀναφέρουσι τὰ τηλεγραφήματα. Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἡμᾶς νὰ πα-
ραδεχθῶμεν ὅτι ὁ ἐξερεθισμὸς οὗτος τοῦ μουςουλμανικοῦ ὄχλου εἶνε ἀπόρροια ἰδίων ἐκείνων καὶ ἰδίας πρωτοβουλίας, καθότι οἱ μουςουλμάνοι δὲν λαμβάνουσιν οὐδεμίαν γνῶσιν τῶν διαφορῶν ζητημάτων, οὔτε ἐκ τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες τηροῦσιν ἀπόλυτον σιγὴν οὔτε ἄλλοθεν. Εἰσέτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν μουςουλμάνων ἄγνοεῖ ὅτι ἡ Κρήτη δὲν διοικεῖται πλέον ὑπὸ τῆς Τουρκίας. Εἰς ἄλλα δὲ παρόμοια ζητήματα ὁ μουςουλμανικὸς λαὸς διατελεῖ εἰς πλήρες σκότος καὶ πολλάκις διὰ παροιμιῶν καὶ παραδόσεως ἐπιχειρεῖ τὴν λύσιν αὐτῶν. Ἀρξ, δὲν εἶνε δυνατόν οἱ μουςουλμάνοι νὰ ἔχωσι συνείδησιν τῶν γιγνομένων, νὰ σχηματίζωσι πεποιθήσεις περὶ τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου καὶ συνεπῶς νὰ ἐκφράζῃ ἡ ἐθνικὴ αὐτῶν φυλακία κατὰ τῶν ἀλλοτρίων, οἵτινες, ὅθεν, ἀπειλοῦσι τὸν Σουλτάνον καὶ τὸ κράτος αὐτοῦ. Ὅθεν, τείνομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ σύνθημα τοῦ ἐξερεθισμοῦ, ἂν τοιοῦτος πραγματικῶς παρατηρεῖται, ἐδόθη ἄνωθεν, τοῦτέστι ἀπὸ τὴν τουρκικὴν κυβερνήτην, διὰ τοῦ γνωστοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς προτρετικῶν εἰς τὰ τζαμιά καὶ τῆς κατηχήσεως τοῦ ὄχλου. Ἀλλὰ τὸ κομικὸν ἐν τῇ ὑπόθεσι ταύτῃ εἶνε ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ἀπειλεῖ τὸν Σουλτάνον καὶ τὸ κράτος αὐτοῦ. Τοὺς κινδύνους δὲν δημιουργοῦν οἱ Γάλλοι. οὔτε οἱ Ἀγγελοι οὔτε ἄλλο τι κράτος, τοὺς δημιουργεῖ αὐτὴ αὐτὴ ἡ Τουρκία διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν καὶ διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς. Ἐὰν δὲ σήμερον ἐξερεθίζομενος ὁ ὄχλος προβῇ εἰς κακοποιήσεις κατὰ τῶν χριστιανῶν, βεβαίως ἐνδέχεται νὰ ληφθῶσι κατὰ τῆς Τουρκίας νέα αὐστηρά μέτρα. Τίς ὅμως πταίει ἐὰν τοῦτο συμβῇ; οὐδεὶς ἄλλος ἢ ἡ Τουρκία. Ἐὰν ἡ Γαλλία ἠπειλήσῃ καὶ ἀπειλεῖ εἰσέτι μήπως δὲν πταίει ἡ Τουρκία; Ἀφοῦ καταπατοῦνται αἱ μεταξὺ Γάλλων συμβάσεις διὰ τὰς προκυμαίας, ἀφοῦ ἀποφάσεις δικαστηρίων δὲν γίνονται σεβασταὶ ὑπὸ τῆς Πύλης, ἐπόμενον εἶνε νὰ ἀσκηθῶσιν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως μέτρα ἀπειλητικὰ καὶ βίβια πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ὑπηκόων αὐτῆς. Ὁ ἐξερεθισμὸς τοῦ μουςουλμανικοῦ ὄχλου εὐλογος

καὶ δίκαιος θὰ ἦτο ἐὰν ἐστρέφετο κατ' ἐκείνων οἵτινες διοικοῦσι τὸ τουρκικὸν κράτος κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἄθλιον καὶ ἐλεεινὸν σύστημα. Οὐδεὶς εὐρίσκει δίκαιον ἐν Τουρκίᾳ, οὐδεὶς δύναται νὰ ἐχθ' ἀσφίλειαν. Οἱ ἀποτολμῶντες νὰ ἐπιχειρήσωσι τι εὐρίσκονται ἐκτεθειμένοι εἰς πλείστους κινδύνους καὶ μόλις κατορθοῦσι νὰ ἀποτρέψωσιν αὐτοὺς δι' ἰσχυρῶν μέσων καὶ προστασιῶν. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς τύχης τῶν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου διατελούντων λαῶν. Αὕτη εἶνε πρό πολλοῦ γνωστὴ. Τυραννία καὶ ἀρπαγὴ εἶνε τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς διοικήσεως. Οἱ πληθυσμοὶ τῆς Ἡπείρου κατὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς εὐεργέτημα ἐκ μέρους τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, οὔτε εἶδον αὐτὴν ποτὲ νὰ λαμβάνῃ πατρικὴν πρόνοιαν ὑπὲρ αὐτῶν ὡς ἀπὸ ἀναξιοπαθῶν. Ὡς ἐκ τούτου ὀφείλει τυχῶς ὁ μουςουλμανικὸς ὄχλος νὰ καταπτελῇ τὸν ἐρεθισμὸν ὅστις διατρέχει τὰ νεῦρα αὐτοῦ καὶ νὰ εἶνε εὐχарιστη-
μένος μάλιστα ὅτι κατόπιν τόσων βλαστημάτων καὶ τοιαύτης κακῆς διοικήσεως δὲν διεγράφη εἰσέτι ἀπὸ τὸν χάρτην τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

ΥΠΕΡ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ποῖον εἶνε τὸ ἀνθρώπινον ἀγαθόν;

Ἐὰν ἠθέλομεν ὑποβάλλει τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἐνώπιον ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ὑπάρχει ὁμολογία ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πάσης ἡλικίας καὶ πάσης χώρας ἠθέλουν βῆσαι μιᾶ φωνῇ ὅτι τὸ ἀνθρώπινον ἀγαθὸν οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἡ τελεία ἀπαλλαγὴ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ λυμνινομένου αὐτὴν ἄλγους, ὥστε ἡ ἡδονὴ νὰ ἐδράζῃ ἐν αὐτῇ ἡσύχως καὶ τῷ ὄντι θὰ εἶχεν πληρέστατα δίκαιον. Ἐὰν κατορθοῦτο πράγματι νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ ψυχὴ τοῦ ἄλγους, θὰ ἦτο βεβαίως αὕτη ἐν τῇ εὐτυχίᾳ πλέον καὶ θὰ ἐλέγομεν τότε ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἐφθικεν ὡρισμένως εἰς τὸν τελικὸν σταθμὸν, εἰς τὴν τελείαν αὐτῆς ἀποκατάστασιν ταύτην τὴν ἀποκατάστασιν ὑπόκειται καὶ ἡ ἡμετέρα θρησκεία εἰς τοὺς βιούντας ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸν τρόπον, δι' αὐτὴν ὑποδεικνύει ὑπόσχεται ὅμως αὐτὴν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν παρούσαν ἐπὶ τῆς γῆς ζωὴν, ἣν θεωρεῖ ἡ ἡμετέρα θρησκεία ὡς προπαρασκευαστικὴν μόνον τῆς μελλούσης ἀποκαταστάσεως τοσοῦτον δὲ ἰσχυρὸν εἶνε τὸ ψυχικὸν ἄλγος καὶ τοσαύτην ἀποστροφήν καὶ φρίκην ἐμποεῖ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, ὥστε ἀναρίθμηται εἰς αἰθυσίασαντες τὸν βίον αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὑποδιδυμέντες ἐκούτως πολλοὶ εἰς φοβερωτάτας βλάβας ἐκ μόνης τῆς ιδέας ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ θέλουσι τελείως ἀπαλλαγῇ τῆς ἀφρητοῦ αὐτῆς νόσου διότι δὲν πιστεύω νὰ μοι ἀρνηθῇ καλεῖς ὅτι οἱ ἀναρίθμητοι μάρτυρες τῆς ἡμετέρας θρησκείας δὲν ἐμαρτύρησαν ἀπλῶς διὰ τὴν ιδέαν ταύτην πῶς; μόνον οἱ μάρτυρες τῆς ἐκκλησίας διὰ τὴν ιδέαν ταύτην ἐμαρτύρησαν; εἰς ποίαν ἄλλην παρά εἰς ταύτην μόνον τὴν ιδέαν ὀρεῖσθαι τὴν γέννησίν τω; οἱ μεγάλοι ἁγῶνες, οἱ αἱματηρότατοι πόλεμοι, αἱ κοπιώδεσταται προσπάθειαι ἃ ἔχει καταβάλλει ἡ ἀνθρωπότης κατὰ διαφόρους ἐποχὰς τοῦ γνωστοῦ εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς ἱστορίας χρόνου; βεβαίως εἰς ταύτην καὶ μόνον τὴν ιδέαν ὀρεῖσθαι πᾶσα κίνησις τοῦ ζωικοῦ ὄντος ἐὰν ἐλπιεν ἡ ιδέα αὕτη ἢ μάλ-

λον ἢ πολυσχιδῆς αὕτη ἐπιθυμία οὐδεμίαν κίνησιν θὰ ἤμεθα εἰς θέσιν νὰ σημειώσωμεν ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἔχομεν σκοπὸν τοῦτο νὰ καταδείξωμεν γνωρίζομεν καλῶς ὅτι αἰσθάνεται ἕκαστος πόσον μισητὸν εἶνε τὸ ψυχικὸν ἄλγος, ὥστε προφανῆς ματαιοπονία εἶνε τὸ νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ ἐνδιστρέψῃ εἰς τοῦτο νομίζομεν ὅτι μόνον καλὸν θὰ ἦτο καὶ λίαν οὐδαμῶς, ἐὰν ἠθέλομεν ἐπιχειρήσει νὰ ἐξετάσωμεν μήπως μετὰ τὴν ἀποστροφήν, ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸ δὲν εἶνε ὠφέλιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ ἀγαθὸν εἰς τὴν ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον γένος Θεὸς δὲν συνέδεσεν αὐτὸ πρὸς τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἀναγκαῖον καὶ τελεσφόρον πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ὑπάρχει καὶ ζῇ ἡ ἀνθρωπότης ἢ μήπως εἶνε αἰτία τῆς παρεκτροπῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀναφάνεν εὐθὺς ὡς ὁ ἄνθρωπος ἔστρεψε τὸν πόδα αὐτοῦ ἐκ τῆς προδιαγεγραμμένης ὑπὸ τοῦ πλάστου οδοῦ εἰς σκοτίας ἀτραποὺς καὶ εἰς πλήρεις τριβύλων καὶ ἀκανθῶν ἀγνώστους οδοὺς, εἰς οὓς ἐπλανήθη μετὰ τὴν ἀμπρίκην ὁμολογοῦμεν ὅμως ὅτι αἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις δὲν μᾶς ἐπιτρέπουσι νὰ ἀναλάβωμεν τοιαύτην μακρὰν πορείαν, καθ' ἣν ἠθέλομεν κρούσει θύρας, ἃς οὔτε ἡμεῖς θὰ ἠδυνάμεθα νὰ κλείσωμεν πάλιν ἐπιμελῶς χωρὶς νὰ ἐκφύγῃ ἐκείθεν βλαβερὸν τι καὶ ἀνατρεπτικόν οὔτε αἱ γνωσταὶ εἰς ἡμᾶς γῶμαι τῶν ἄλλων θὰ εἶνε ἱκαναὶ νὰ παράσχουν ἀρκετὸν φῶς, ὥστε νὰ διακρίνωμεν σοφῶς τὸν ὁπισθεν τῶν θυρῶν εὐρισκόμενον χωρὸν τοῦτο μόνον παρατηροῦμεν ὅτι εἴτε τὸ πρῶτον συμβαίνει εἴτε τὸ δεύτερον ἡ ψυχὴ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀπαλλαγῇ τελείως τοῦ ἄλγους καὶ νὰ ἐναγκαλισθῇ τῷ ἡδῶ ὁ Σωκράτης ἀναφέρων περὶ τούτου διηγείται ἐν τινι τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος μῦθον καθ' ὃν τὸ ἡδῶ καὶ τὸ πικρὸν εὐθὺς ὡς ἐξηλθον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πλάστου ἤχισαν ἐρίζοντες μετὰ μανιώδους ταχύτητος, ὅπερ ἀντιληφθῆναι ὁ πλάστης καὶ κατανοήσας συγχρόνως ὅτι εἶνε αἰώνιον νὰ ὁμονήσωσιν ἔλαβεν ἀμφοτέρους καὶ συνέδεσεν αὐτοὺς ἐκ τῆς οὐρᾶς εἰς τρόπον ὥστε ὅπου παραγίγνεται τὸ ἐν πᾶρεισι καὶ τὸ ἕτερον.

Ὁ μῦθος οὗτος σαφηνίζει κάλλιστα τὴν θέσιν τῆς ψυχῆς ἐν σχέσει πρὸς ἡδῶ καὶ τὸ ἀλγεινόν συγχρόνως καταδεικνύει τὸ ἀκατόρθωτον τῆς τελείας ἀπαλλαγῆς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ ἄλγους τοῦτο θέλει καταδείξῃ σαφῶς κατωτέρω, ἐνθα θέλομεν εἰκονογραφεῖν περὶ τῆς γενέσεως τοῦ ἡδέος καὶ τοῦ ἀλγεινοῦ ὡς πρὸς τὸ παρὸν στηριζόμενοι ἐπὶ τῆς ἀληθείας τοῦ μῦθου παραδεχόμεθα πρὸς στήθεσιν ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ ἄλγους. Θὰ φέρωμεν πάντοτε εἰς τὴν μάχην μας τὸ μισητὸν εἰς ἄκρον αὐτὸ φέρτιον, ἐφ' ᾧ δὲν θέλομεν ἀναπνεῖν τὴν ἀτμοσφαιρικὴν ἀέρα καὶ ἐφ' ᾧ δὲν εἰς τὰς φλέβας μας θέλει σφύξει τὸ αἷμα τοῦτο γνωρίζει σχεδὸν σὺμπασα ἡ ἀνθρωπότης, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζεται ὅμως οὐδὲ πτοεῖται, ἀλλὰ θαρραλέα πάντοτε καὶ ἀποφαστικῶς μετὰ τὴν πελοποννησιακὴν εἰς τὰς χεῖρας ἀγωνίζεται ἀκαταπαύστως νὰ κόπῃ τὰς ρίζας τοῦ ἀλγεινοῦ πάθους καὶ εἰ δυνατόν νὰ ἀπαλείψῃ αὐτὸ ἀπὸ τῆς ψυχῆς οἱ ἁγῶνες, οὗς ποιεῖ τοῦτο καταβάλλει, εἶνε τῷ ὄντι θαυμάσιοι.

Ὁ γεωργὸς ὠπλισμένος μετὰ τὴν ιδέαν αὐτὴν ἐκσπύει τὴν γῆν καὶ βιάζων αὐτὴν μετὰ τὸν πόνον ὑπερνικῶς διὰ τῶν ἀφθῶν ἰδρωτῶν, εἰ ὁποῖα περιρέουσι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὅλας τὰς δυσκολίας, ἃς προβάλλει ἡ ἀκατέργαστος χώρα οὐ-

ετικά υπάρχουν, αποτελεί μίαν από τὰς καλὰς πράξεις τοῦ κ. Ρωμανοῦ, ὅστις γνωρίζει πάντοτε νὰ ἐκλέγῃ τὸ κατάλληλον πρόσωπον διὰ τὴν κατάλληλον θέσιν. — Μετὰ δύο ἐβδομάδας ἀρχεται ἐπισήμως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νέων προξενικῶν συμβάσεων, ὡς μετερρυθμίσθησαν αὐταὶ ὑπὸ τῆς Διαιτησίας τῶν Δυνάμεων. Αἱ ἐν Τουρκίᾳ διπλωματικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἑλλάδος ἔλαβον ἤδη γινώσιν τῆς ἐπικειμένης ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ἐφωδίσθησαν δὲ πᾶσαι μὲ πλῆρες τὸ κείμενον ἐλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ συντεταγμένον, ὅπως συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτὸ καὶ κανονίσωσι τὰς μετὰ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν σχέσεις των. Ἡδὴ ἐκκρεμὲς μένει τὸ ζήτημα τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, τὸ ὁποῖον, ὡς γράφουν ἐκ Κων)πόλεως, δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ λυθῇ, καθ' ὅσον ὁ Σουλτάνος ἐπιθυμεῖ νὰ περατωθῶν πᾶσαι αἱ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκκρεμεῖς διπλωματικαὶ ὑποθέσεις.

— Ἡ ἐπικειμένη ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐθεσεν εἰς κίνησιν καὶ τὰς τάξεις τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ ἐπανήρχισαν αἱ πέρυσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐνέργειαι πρὸς ἔωσιν τῶν διαφόρων ὁμάδων τῆς ἀντιπολιτευσεως πρὸς κοινὴν δράσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως· ἄγνωστον κατὰ πόσον θὰ τελεσφορήσουν αἱ ἐνέργειαι αὗται, φαίνεται ὅμως ὅτι ἐφέτος αἱ συνεννοήσεις διεξάγονται μετὰ περισσοτέρας εὐκρινείας καὶ διὰ τοῦτο ἔχουσι καὶ περισσοτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας. Τὰς συνεννοήσεις διεξάγει εἰς τῶν ἐμπιστῶν τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτὴς ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι ἐπιβάλλεται χάριν τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους καὶ χάριν αὐτῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος ἡ σύμπραξις τῶν ὁμάδων τῆς ἀντιπολιτευσεως, ἐν ὅχι εἰς ὅλα τὰ ζητήματα, τοῦλάχιστον εἰς τὰ γενικά τοιαῦτα. — Ὁ ἐν Κων)πόλει Ἕλλην ὑγειονομικὸς ἀντιπρόσωπος τηλεγραφικῶς ἀναφέρει, ὅτι ἐνέσκηψεν ἡ πανώλης εἰς τὴν Σαμφούντα, σημειωθέντων ταῦτοχρόνως ἐξ κρουσμάτων ἐντὸς οἰκῆματος τινος, τὸ ὁποῖον ἀπεμονώθη αὐθωρεῖ. Τὸ ἡμέτερον Ἰατροσυνέδριον κατὰ τὴν χθεσινήν αὐτοῦ συνεδρίαν ἐγνωμοδότησε νὰ ἐφαρμοσθῶσι τὰ ἐξῆς ὑγειονομικὰ μέτρα. α') Ἐπιβάλλεται ὀκταήμερος πραγματικὴ κάθαρσις μετ' ἀπολυμάνσεως εἰς ἀπάσας τὰς ἐκ Σαμφούντος προελεύσεις ἀπὸ τῆς 18 τοῦ μηνός, τελουμένη ἐν Δήλῳ. β') Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐκείθεν ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων. Τὸ μόλυσμα ἐκ Νεαπόλεως τῆς Ἰταλίας δυστυχῶς μετεδόθη καὶ εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως ταύτης. Οὕτω κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐκεῖ ἡμετέρου προξένου ἐσημειώθησαν εἰς τὰ περίχωρα σποραδικὰ πανωλικά κρούσματα. Κατόπιν τῆς εἰδήσεως ταύτης τὸ Ἰατροσυνέδριον ἐνέκρινεν ὅπως ἡ πενήμερος πραγματικὴ κάθαρσις ἡ ἐπιβεβλημένη εἰς τὰς ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Νεαπόλεως προελεύσεις αὐξηθῇ εἰς ὀκταήμερον πραγματικὴν μετ' ἀπολυμάνσεως καὶ ἀπολύτου ἀπαγορεύσεως ἐμπορευμάτων τελουμένη ἐν Δήλῳ. Ἡ 48ωρος ἐπιτηρητικὴ κάθαρσις ἡ ἐπιβεβλημένη εἰς τὰς ἀπὸ Βάρης μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σάντα Μαρία di Louca προελεύσεις αὐξηθῇ εἰς πενήμερον ἐπιτηρητικὴν τελουμένη ἐν Γουβδίῳ ἢ Ἀγίῳ Γεωργίῳ. — Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, ἐκ τῶν πολυἀριθμῶν ὑπεβαλόντων αἰτήσεις ὅπως εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Ἑμπορικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν θὰ γείνωσι δεκάτ' ὀκτὼ μόνον τριάκοντα, ἐκλεγόμενοι μετὰ τῶν καλλιτέρων ἐπιτυχόντων εἰς τὰς ἐξετάσεις. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη, διότι τὸ καταρτισθὲν προσωπικὸν εἶναι ἀνεπαρκὲς νὰ διδάξῃ περισσοτέρους μαθητάς. — Ἐδημοσιεύθη Β. Διάταγμα δι' οὗ ἰδρύεται ἐν τῷ νομῷ Ἡλείας καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ Γαστούνης τοῦ δήμου Ἡλίδος γεωργικὸς σταθμὸς ἐν τῷ παρὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Καθολικῆς) παραχωρηθέντι ὑπὸ μίσθωτον ἐπὶ 29 συνεχῆ ἔτη κτήματι, αἱ ἐργασίαι τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ τούτου εἶνε αἱ ἐξῆς:

α') Κτηνοτροφία, ἥτοι εἰσαγωγή ἐκλεκτῶν φυλῶν ζῶων, ἰδίως προβάτων, βοῶν καὶ χοίρων. β') Συστηματικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν κτηνῶν. γ') Κτηνοτροφικαὶ βιομηχανίαι, εἰς τὴν τυροκομία,

κατασκευὴ βουτύρου κλπ. δ') Δενδροκομία. ε') Ἀμπελοργία καὶ καλλιέργεια τῆς σταφυδομύλου. ς') Σηροτροφία, ἥτοι ἀνατροφή τῶν μεταξοσκωλήκων καὶ πρακτικὴ ἀσκήσις τῶν θελόντων νὰ διδαχθῶσιν.

— Ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐγένετο προχθὲς ἡ 6' πρόσθετος κλήρωσις τοῦ λοχείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, ἐξήχθησαν δὲ αἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ εἰτινες ἐκέρδησαν τὰ ἐξῆς ποσά:

172,767	φρ.	70,000
58,196	»	10,000
134,125	»	5,000
52,821	»	5,000
27,957	»	2,000
121,207	»	2,000
69,089	»	2,000
135,958	»	2,000
102,135	»	2,000

Κύρια Γεώργ. Ἀρηστοδουλέσκου Διμοδίτσα, Κομοῦνα Μπιτσίνι, (Ρωμανίαν) — Ἀντώνιου Σταμίδη Κομοῦνα Γκέργκαν Γκάρα Μπάλε, Ἑλεθέριε Ε. Ἰωάννου ὁδὸς Βλασσαρδίας 20 Βουκουρέστιον, Στέργιου Βότσαρη ὁδὸς Γκολέστη ἀριθ. 21 Βασιλῆ, Γ. Γραμματόπουλε Γκάρα Ἀρσέσι, Ἀντώνιου Βασιλείου, Ποδοῦλ Φλόσα, Γιούδ Ἰκσιού, Λεωνίδα Λαρισιάδη, Σαλάκι (Σερβίας) Σῆς ἐγράψαμεν χωρὶς νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν σὰς χιλιάδας. Λοιπὸν τώρα νὰ μᾶς ἐμβάσῃτε τὴν συνδρομὴν σὰς εἰς καὶ ὅσοι ἄλλοι εἰς ἐπόμενα φύλλα θὰ ἴδωσι τὰ ὀνόματά των.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκντο ἐκ Σερβίας οἱ ἐξ Ἀρσίστης κ. κ. Γεωργίου Οἰκονόμου καὶ Λάζου Μιούδα σπουδασταὶ τῆς Ἑμπορικῆς Ἀκαδημίας.

— Ἀφίκετο ἐκ Μινωδεδρίου μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ δ κ. Ματθαίου Πανταζῆς διευθυντῆς τοῦ ἐν Πειραιεὶ ξενοδοχείου Ρωσσίας καὶ τοῦ καφενείου Τζελέπη ἐκ Θεσσαλονίκης οἱ κ. κ. Ἀθανάσιος Μικρὸς καὶ Μιχαὴλ Μικρὸς καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ρουφίαν Πωγωνίου ἐξ Ἰωαννίνων δ ἐκ Κάτω Σιυδενῶν κ. Ἀναστάσιος Κοντούρης καὶ δ ἐκ Μπούλτσας κ. Δημήτριος Πελλένης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Βιέννην χάριν ἐμπορικῶν τῶν ἐργασιῶν ἐκ Πιπίκου δ κ. Μιχὴλ Διαμάντης μετὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ τῆς νύμφης του, καὶ δ κ. Ἀπόστολος Δεινομάκης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Σερβίαν ἐκ Κάτω Σιυδενῶν δ κ. Πάυλος Τρατσόπουλος.

— Ὁ κ. Νικόλαος Ρούσης δικηγόρος Ἡπειρώτης, ἐκμετώριεν εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως ἀριθ. 17.

— Ἀφίκντο ἐκ Βητσάνης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Κων)πολιν οἱ κ. κ. Θεοφάνης Κόντης μετὰ τῆς κυρίας του, Θεοφ. Δράτος, Ἰωάν. Μέντζος, Κωστ. Κοτσάκης ἐκ Κρήτης, Νικ. Δράτος καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Βητσάνην.

— Ἀφίκετο ἐκ Συράκου δ φίλτατος κ. Σωτήριος Κορτζῆς φοιτητής.

— Καὶ ἄλλη βρεῖσι συμπερὰ ἐπλήξεν τὸν ἐν Ἀρτῇ ἀβραμιάϊον οἶκον τοῦ Χρήστου Δ. Σινδῆρη, δ κατ' αὐτὰς ἐπιτυμβὰς θάνατος τῆς τελευταίας θυγατρὸς του Ὀλγας ἀριθμοῦς μόλις 18 Μιζῶς. Ὁ Θεὸς νὰ χύῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὴν τεθλιμμένην μητέρα τὴν σεβιστὴν οἰκοδεσποιναν Πανάγην, χήραν Χρ. Σινδῆρη, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς, ἐιδικτέρως δὲ εἰς τὸν λαμπρὸν ἡμῶν φίλον κ. Πέτρον Δ. Στήλιον ἀπολέσαντα ἐν δικαστηρίῳ ἐτοῦς ἀριστον πνεῦρον καὶ καλὴν γυναικαδέλφην.

ΑΛΛΗΛΟΔΡΑΦΙΑ

Πρ. Ν. Βασιλείαν (Κύπρον). Ἐρεξί: θὰ λαμβάνετε αὐτοῦ τὸ φύλλον. Εἰμεθα συμφορὰ διὰ τὴν συνδρομὴν εἶνε διὰ πληρωμένη ἕως 15 Μαρτίου 1902. — Χρ. Κ. Ἀμαλιάδα. Σῆς ἐνεγράψαμεν ἀλλὰ νὰ μᾶς ἀποστείλῃτε τὴν συνδρομὴν ἐὰν θέλετε νὰ ἐκκολουθήσωμεν στέλλοντες τὸ φύλλον. — Δ. Π. Βουκουρέστιον. Πρέπει πρῶτον νὰ μᾶς ἐμβάσῃτε τὴν συνδρομὴν καὶ ἡμεῖς σῆς ἀποστέλλομεν τὸ φύλλον. Ἀνευ προσληφθεῖς εἰς οὐδὲν ἀποστέλλομεν τὸ φύλλον. — Π. Κ. Loucerne. Ἐλάβομεν δελτίον σας καὶ εἰς ἐγράψαμεν. — Π. Σ. Βερολίνον. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη. Εἰςχεριστοῦμεν διὰ πληροφορίας Θερμῶς. — Ι. Κ. Ἡράκλειον. Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ τονύρωμεν. — Σπ. Δ. Πόρτ-Σαῖδ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη κατὰ ταχυδρομείου. Εὐχαριστοῦμεν. — Ο. Πάτρας. Σῆς ἐγράψαμεν. Νὰ μᾶς στείλῃτε σημειώσιν. — Α. Τ. Τρίκαλα. Θὰ σῆς γράψωμεν περὶ τῆς ὑποθέσεως. Καταγινόμεθα εἰς σχετικὰ ζητήματα καὶ μάλιστα ἀπαλλαγμένον ἀπὸ ἐνασχολήσεως θὰ σῆς καταστήσωμεν ἐνημέρους. Ἀπαντᾷ τὰ γρ... ἐγράφησαν. Ἐννοεῖτε ὅτι εἰς εἰς καὶ ἀνάγκη ἀναπληρώσεως. — Χ. Γ. Λα-

τοῦ. Ἐλάβομεν ἐπιστολὴν σας καὶ ἐνεγράψαμεν τὴν κ. Πρ. Εὐχαριστοῦμεν ἀμφότερους. — Ἰω. Τ. Βουκουρέστιον. Ἐλάβομεν ὑπὸ σημειώσιν ὅτι ἐμβάσῃτε εἰς κ. Χάιτα συνδρομὴν σας καὶ σῆς εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Β. Αἰτός. Ἐλήφθη ἡ ἐπιστολὴ σας· ἀποχρῆσε γίνε ἡ κλήρωσις· θὰ σῆς στείλωμεν τῆς προχθὲς ἄτινα ἐκδίδονται μετ' ὀλίγον καὶ ἡτύχει. — Μ. Βολ. Βουκουρέστιον. Ἐλάβομεν ὑμῶν καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς προσπάθειάς σας.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσῃ τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς ἑλθόντες **Δελφούς Χαῖτα** ἐν Βουκουρεστίῳ. **Δ. Β. Βακούλην** εἰς Βραίλαν, **Γ. Κοντογιάννην** εἰς Πιτέστι, οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγράδι κ. **Ἰωάν. Χαρισιάδη**, οἱ ἐν Κότρφ εἰς τὸν κ. **Χαρίσην Βασιλείου**, Πόρτ-Σαῖτ εἰς τὸν κ. **Η. Κετσονίδην**, οἱ ἐν Τρικκάλοις εἰς τὸν κ. **Μ. Σπυράκον**, οἱ ἐν Λαρίσῃ εἰς τὸν κ. **Ζούγκον**, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. **Μιχ. Χαρίτον**, εἰς τὸ πρακτεῖον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν **Ἀδελ. Δοσίον**, εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Κοδινὰς», οἱ ἐν Καρόλινῃ εἰς τὸν κ. **Α. Κούρτιον**, οἱ ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Αἰτωλίᾳ εἰς τὸν κ. **Π. Δαρλαμῆτσον**, οἱ ἐν Λαρίῳ εἰς τὸν κ. **Δ. Γκάτσον**, οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. **Α. Πέτσιον** εἰς Καρναμπάτ καὶ **Δ. Μουτσόπουλον** εἰς Φιλιππούπολιν, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἰς τοὺς κ. κ. **Καρέση** καὶ **Χατζόπουλον**.

— Ἐκαστος τῶν κ. κ. συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἡ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὥσπερ νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπειρου» εἰσέσεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριτικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρίας», ὁδὸς Σοφοκλέους 10Δ (πληρὴ Τραπεζῆς Ἀθηνῶν).

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Τὸ ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Ποσειδωνοῦς, φερουμένης ἀπὸ τῆς πλατείας Κιρκισκίχη (Πιλέπη) πρὸς τὸ Δημαρχεῖον «Μέγα Ξενοδοχεῖον τῆς Ρωσσίας» ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἱ ἐκ Μινωδεδρίου τοῦ Ζιγκοῦ κ. κ. Ματθαίου Πανταζῆς ἡ Κουρκούτας καὶ Ἰωάννης Κοντούρης, εἰτινες χωρὶς νὰ ὑπολογίσωσι δαπάναις φρόντισαν ὥστε διὰ τῆς νέας ἐπιπλώσεως καὶ ἄλλων μεταρρυθμίσεων νὰ καταστήσωσι τὸ ξενοδοχεῖον των ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Πειραιῶς πληρωσάντες οὕτω σπουδαιότατην ἑλλησπίν τῶν ἐκ Πειραιῶς διερχομένων πατριώταις ἡμῶν. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ εἰς τὴν καλλιτέραν θέσιν τοῦ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ τελεῖται ἐκ ὁματιῶν μεγάλων, εὐχέλων, εὐρωπ. καὶ ἀπαστραπτόντων ἐκ τῆς καθαρότητος θὰ εὐνοῦνται ἀλλήθως εἰς πατριώταις μας νὰ ἐπισκοπῇ οἰκογενειακὴν καὶ εἰλικρινὴ πατριωτικὴν περιπορίαν καὶ μὲ δαπάνην ἀνάλογον τῆς οἰκονομικῆς θέσεως ἑαυτοῦ, μίαν ἐπίσκεψιν ἀρκεῖ βεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀνωτέρω.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ

ΒΑΡΥΤΑ

Νεωτερισμός, κομψότης, στερεότης

143—Ὀδὸς Αἰόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸν οἶκον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάννη καὶ Κ. Σεκαρά κομποῦνται καὶ ράπτονται μετ' ἐξαιρετικῆς κομψότητος καὶ στερεότητος ὅλα τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικὰς.

ΜΙΧ. ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ δικηγόρος ἐκ Ζίτσης τῆς Ἡπειρου ὁδὸς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀριθ. 2.